

Priloga vsak četrtak in
tudi v polnočni izdaji
Maribor v pošiljanju
na dom za celo leto 25 din.,
za leto 12-50 din., četrt leta
6-30 din. Izen jagoslavije
10-00 din. Koroška in
za spornišče Sloven-
skega Gospodarja v Ma-
riboru, Koroška cesta 5.
Lah se dopolnje do oc-
enosti. Naročnina en pla-
čilo v naprej.
Tiskovna izdajateljica št. 115.

Posamezna številka stane 1 din.

Poštnina plačana v gotovini.

Uredništvo je v Mariboru
Koroška cesta št. 5. Roko-
pi se ne vračajo. Uredni-
štvo sprejema naročnice
inzerce in reklame.
Cene inzercev po de-
javu. Za večkratno ogla-
savanje popust. Naroč-
nišče se plačuje
predaj.
Čekovni račun pošilja
uradno Ljubljana št. 2000.
Tiskovna izdajateljica št. 115.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

5. številka MARIBOR, dne 1. februarja 1923. 57. letnik.

Značilni pojavi.

Iz raznih krajev naše slovenske domovine prihajajo zelo zanimiva poročila, kako volilci odločno odklanjajo vse druge stranke in strančice, te naša Slov. ljudska stranka, odnosno Kmetijska zveza zboruje povsod sijajno in nemoteno. Celo v popolnoma delavskih krajih, kakor so Štore pri Celju, se izrekajo za naš program in za našo stranko. Ker so razni socialno demokrati hujskači in kričači skušali onemogočiti shod dr. Korošcu, so vdrli organizirani naši pristaši v dvorano in izgnali ter precej prereševali nasprotnike.

V drugih krajih nasprotnikov ali sploh ne pustijo zborovati, ali jim ne dajo prostorov, ali pa ne pridejo na shod, da govornik gleda prazne stole in prazne stene. Ne pomaga zastoj poslano časopisje, ne agitatorji, ne podkupovanja.

Vzglede, kako ljudstvo sodi in obsodi.

Ni jih bilo hujskih kričačev in hujskačev, kakor so bili samostojni, nihče pa tudi ni ljudstva politično tako oslepil, kakor samostojni voditelji. Ni čuda, da sedaj ljudje Mermolja, Drofenika in druge naravnost preganjajo in se jih bivši volilci sramujejo.

Ko niso na štajerskem mogli več zborovati samostojni poslanci, so klicali svojega ministra Pucelja, da ministrski sijaj in kranjska liberalna nesramnost, kakor jo kaže ravno Pucelj, rešijo njihovo stranko. Ker to ni šlo in so ljudje uporabili Puceljeve shode za ugodno priliko, da so mu precej odločno izprašali vest, so skušali sedaj pridobiti iz naših vrst moške, ki naj bi iz častihlepnosti prodali svoj značaj, svoje moštvo. Znano je, kako so ponujali kandidature tudi našemu staremu kmetškemu narodnemu bojevniku Thalerju, a ta je odgovoril s tem, da je izročil pisno svojemu prijatelju župniku Vračku, naj jim on odgovori. Od Thalerja se odgovora niso dobili in to je pač najkrepkejši odgovor. Naši moške v družbo političnih sleparjev ne gredo!

Značilen je tudi pojav, da skuša Mermolja kakor svatopisemski priraditelj gostije loviti ljudi na cestah, križpotih in sejnih, pa mu ljudje posvetijo z gorjačami. To pove več, kakor vsi govoril!

Ubežni krajci!

Ravno tako hudo se godi liberalnemu mladinu s precej osivelimi možgani dr. Kukovec. Sirimak piše, prosi, moleduje, pa ga niti njegovi bivši somišljeniki ne marajo več. Sedaj si je izmislil bajko, da bo Prekmurje liberalna Indija Koromandija. Nič ne pomagajo novi naslovi, nič kupi «Tabora», nič vse drugo. Eden najveselejših pojavov te pomladi bo, ko se bo oglasila prava kukavica, za vedno pa bo utihnil politični Kukovec. Ljudstvo bo obsodilo in pokopalo enega največjih svojih škodljivcev, ki se je prodal Beogradu in nas politično in gospodarsko zaslužil centralizmu.

Kako sprejemajo Novačana?

Po svetu hodijo delamrzní ljudje, ki se kažejo v cirkusih kot «umetniki» in «neumni Avgusti» ali «Pavlihi». Takšen je tudi Novačan, mož neresen, precej surov, še bolj pa domišljav. Vse kaže, da ima malo poštenja in nič znanja. Celo Radič se ga je prav odločno

otresel in noče imeti z njim nič skupnega. Novačan je «sviga švaga čez dva praga», enkrat slavi Radiča, še tisti teden ga preklinja, je s samostojneži in je kmalu proti njim, je demokrat in je kmalu sovražnik demokratov, je agitator in propagator Avramovičeve srbske monarhistične stranke in pokaže figo stranki in monarhizmu, ko ni več iz Beograda srbskih dinarjev. Ali je čudno, da ljudstvo odločno odklanja takšno pustolovstvo in sleparstvo? Še naš jezik, kakor ga je pisal in govoril Slomšek, bi nam rad s srbsčino mrcvaril in pokvaril! Pa ne boš, Jakec, kaše pihal! Pojdi raje zopet pisat svoje vodene povesti!

Sejmarski kričači.

«Pojte nutra, nutra, samo deset krajcar!» smo slišali večkrat po sejnih. Takšni sejmarski kričači so naši razbiti socialni demokrati. Znaajo prav imenito šuntati, pa še bolj imenitno slabo gospodariti. Značilen pojav zato imamo v Mariboru. Tam imajo župnana in podžupana, imajo relativno večino, a naša stranka mora braniti ravno ljudstvo pred njihovimi davčnimi neumnostmi. Se poštenega občinskega proračuna za Maribor vsi skupaj ne spravijo in ne sestavijo. Kako tudi? Saj dobro vemo, da cigan kot konjski mešetar še nikdar ni bil dober konjerejec. Ali je potem čudno, da ne soglašajo nekateri pametni in pošteni v njihovi lastni stranki s takšnim brezglavim gospodarstvom? To je tudi zelo značilen pojav.

Prazno slamo

mlatijo med vsemi najbolj takoimenovani narodni socialisti. Prej samostojni, sedaj njihov tajnik Žnuderl skuša na led speljati nekaj viničarjev, a istočasno pa Brandtner divje šunta po mariborskih zaupnih shodih proti vsemu ljudstvu na deželi. Ti ljudje ne vedo, ali so centralisti ali avtonomisti, ali so tiči ali miši, ali so topli ali mrzli. V Ljubljani so v zvezi z najgršimi kapitalisti, ki so sodnijsko kaznovani, ker so dražili in kvarili živila. V svojem listu pa oznanjajo skoraj komunistični program. Več kot jasno je, da takšne ljudi naše ljudstvo odklanja.

O slovenskih radikalih

cijalisti. Prej samostojni, sedaj njihov tajnik Žnuderl radi mandata potikal in dobriki pri Jugoslovanskem klubu, ni vredno govoriti. Ljudstvo odklanja stranko že s tem, da ima njihova gornjeradgonska «Samouprava» ravno celih 160 plačanih naročnikov in še to so večinoma kavarne. Niti radikalni pater uskok dr. Lenard Zupaniča in njegove stranke v Sloveniji ne bo rešil. Zupanič, Lenard in Novačan so si po duhu in delu precej podobni.

Tako imamo na vseh koncih in krajih veliko zanimivih pojavov, kako se naše ljudstvo zaveda resnosti položaja ter se otresa neresnih vsiljivcev in dosedanjih svojih škodljivcev.

Odklonitev ni dovolj!

Ni pa dovolj, da ljudstvo svoje nasprotnike le odklanja, treba je tudi odločno nastopiti za zmago. Pomislite! Niti eden nasprotnik ne ostane doma, ko so volitve, ljudij našega mišljenja pa gotovo polovica. To mora postati drugače! Ne obsojamo samo, temveč poj-

straneh plošče so zakrili s kamenjem in manjšimi ploščami, kolikor mogoče naravno in preprosto, in ker so bile plošče iste temnorjave barve kakor skala sama, je skrivališče res izgledalo kot bi bilo le navaden kup kamenja in površni opazovalec ni mogel izlahka sumiti kaj posebnega pod njim.

Ko je bilo delo storjeno, so se moške z olajšanim srcem spet obrnili proti puščavi, da vidijo, kaj so ukrenili njihovi sovražniki.

Krak — je v tistem trenutku ostro in svareče zapela puška sudanskega vojaka in za njo druga in tretja, toda ti poredki strelji so kmalu utonili v gostem, za- teglem prasketanju, ki se je v nerednih valovih zdaj pa zdaj usulo z ravnine proti griču, in fin, fin — so žvižgale svinčenke izletnikom okrog ušes.

Koj so se vsi poskrili za skale in grebene, le Francoz Fardet je besno skakal sem ter tja in se tolkel s pestjo po glavi. Belmont in Cochrane sta se splazila doli k Sudanem, ki so počasi in umerjeno streljali izza svojih kritih postojank, naslanjajoč puške na skale pred seboj.

Kakih pesto metrov pred gričem so se Arabci ustavili. Njihove počasne kretnje so pričale, da je jim prav nič ne mudi. Dobro so vedeli, da jim nobeden ne more niti in da imajo ujetnike popolnoma v pesteh. Ustavili so se le, da seštejejo svoje žrtve, preden jih končno zajamejo.

Večinoma so ostali na svojih jezdnihi živalih in so streljali s sedla, le tu pa tam je kateri zlezal s kamele in pokleknil v pesek. Izgledal je kakor bela blesčeca se lisa na zlatorumenem ozadju peščene planjave. Ostro, rezko in počasi se je oglašalo njihovo streljanje, pa se

dimo vsi odločno v hoj za popolno zmago! Kdor trpi in pusti, da se kuga in gnjiloba razpase, je ravnotako kriv kakor kdor kugo sam širi. To si zapomnite! To povejte vsem, ki ostajajo doma!

Kukovec in Pucelj kriva davka na vozove.

Lastnike vozov na vzmete (Srbi imenujejo te vozove «kola sa fedrima») v Ljutomerskem okraju in Prekmurju (in menda tudi v drugih okrajih na Slovenskem) je zadela te dni huda globa. Davčni uradi iztirjujejo od kmetijskih in obrtniških lastnikov pokritih in nepokritih vozov od enega po 200 dinarjev takse. KDOR DO 15. JANUARJA T. L. NI PRIJAVIL SVOJEGA KOLESELJNA ALI POKRITEGA VOZA, KATERI JE NA «FEDRE» IN KDOR SE NI PLAČAL TE TAKSE DO TEGA DNE, TEGA SEDAJ NEUSMILJENO RUBIJO, ne samo prvotno svoto 200 dinarjev, ampak mu še TAKSO ZVIŠAJO ZA PETKRATNI ZNESEK to je 1000 dinarjev od enega voza. A to še ni vse! ZRAVEN TEGA ŠE NALOŽIJO prizadetim POSEBNO GLOBO, katero znaša 100—200 dinarjev!

Radi teh v nebo vpijočih krivic, je kmetijsko in obrtniško ljudstvo razburjeno do skrajnosti. Posamezniki dolžijo razne osebe, katere so baše krive tega šikaniranja od strani davčnih uradov. Da bodo prizadeti znali, kdo jih je «oblagodaril» s temi krivičnimi bremenji, PRIPOROČAMO vsem prizadetim, DA VZAMEJO V ROKE «URADNI LIST» pokrajinske uprave za Slovenijo šte. 100, let. III. z DNE 22. AVGUSTA 1921, stran 499 pod tarifno podstavko 100 «Začasni zakon o državni trošani, taksah in pristojbinah», kjer najde pod odstavkom a natiskano, da se mora plačati od takih vozov, za prijavo 200 dinarjev, in za letno takso od voza z dvema konjema 200 dinarjev, z enim konjem 100 dinarjev vsakoletne takse. TA ZAČASNI ZAKON TUDI DOLOČA, DA SE KAZNI, IZREČENE PO ZAKONIH O PRISTOJBINAH NE MOREJO ZNIŽATI, NITI MILOSTNO ODPUSČATI. (Člen 20 tega začasnega zakona).

Vsem prizadetim priporočamo, da si potem, ko so prečitali to skrupucalo demokratsko-radikalno-samostojne vlade, pogledajo, KDO JE TA ZAČASNI ZAKON SESTAVIL, IZDAL IN PODPISAL. Z debelimi črkami najdemo tam med drugimi demokrati in radikali tudi podpisa dveh slo-

kmalu spet strnilo v gosto, dolgotrajno prasketanje. grič je brenčal kakor čebelni panj in z ostrim pang pang so treskale svinčenke v skalovje, da so nevarno odletavali drobci kamenja na vse strani.

«Ni prav, da se tako zelo izpostaviš!» je svaril Belmont polkovnika in ga potegnil za široko pečino, za katero se ležali varno kriti že trije Sudanci.

«Krogla v glavo — to je še najboljše, kar smeš pričakovati!» je zagodrnjal Cochrane srdito. «Kak proklet norec sem bil, Belmont, da nisem z večjo odločnostjo ugovarjal zoper ta izlet —! Jaz si pač zaslužim svojo usodo, pa bridka in nezasižena je za tebe nedolžne duše, ki niso ničesar hudega slutile in ki sploh ne vedo, kaj je nevarnost!»

«Bojim se, da ni nobenega upanja za nas?»

«Niti najmanjšega!»

«Ali ne mislite, da bi streljanje morebiti privabilo angleško posadko iz Wadi Halfe?»

«Niti čuli ga ne bodo! Dobrih šest milj je oddal do parknika. In od tam pa do Wadi Halfe je novih pet milj.»

«Ampak če se ne vrnemo do dveh popoldan, kakor smo se domenili, — se bo ljudem na «Kleopatris» zdela stvar sumljiva in opozorili bodo posadko —?»

«In kje bomo mi tistikrat —?»

«Uboga Eleonora, — moja ljuba, uboga Eleonora!» je šepetal Belmont za svojimi osivelimi brki. —

«Kaj mislite da bodo storili z nami, Cochrane —?» je vprašal čez nekaj časa.

«Porezali nam bodo vratove — ali pa nas bodo odvedli v Kartum in suženjstvo! Mislim da nimamo mnogo izbire —. In tale vsaj je že oskrbljen —!» je pokazal na Sudanca poleg sebe.

V libijski puščavi.

Roman.

Angleški spisal A. Conan Doyle.

(Dalje.)

«Najbolje je, da ostanemo tesno skupaj,» je dejal polkovnik. «Beg je nemogoče in druga ne moremo storiti, ko da počakamo in se držimo drug drugega.»

«Obstali so!» je pripomnil Belmont.

«Opazujejo nas. Dobro vedo, da jim ne moremo uiti, in nič se jim ne mudi z napadom. Res ne vem, kaj naj storimo —?»

«Kaj če bi skrili ženske —?» je svetoval Headingly.

«Ni verjetno, da vedo natančno, koliko nas je tu gori. Ko nas moške odvedejo seboj, bodo ženske zlezle iz svojega skrivališča in bodo brez posebnih nevarnosti našle same pot nazaj h «Kleopatris!»

«Izvrstna misel!» je vzkliknil polkovnik. «Imenitna misel! — Tule sem, prosim, gospodična Adams! — Pripeljite dame semkaj, Mansur! — Niti trenutka ne smemo izgubiti!»

Del planote vrh griča je ležal tako, da ga ni bilo mogoče videti s puščave. Tam so z mrzlično naglico pozidali skrivališče za obe ženski. Kamenitih plošč je bilo dovolj mnokrog in največje izmed njih so s krepkimi rokami dvignili in postlali k pečini, ki je štrlela čez rob planote. Tako so pripravili med skalo in med ploščo prostor, ozek sicer, pa za silo velik dovolj, da sta se mogli v njem skriti dva drobni osebi.

Gospodična Adams in Sadie sta se stlačili za ploščo in se tesno omenili druga druge. Odprtino na obeh

venskih ministrov: DR. VEKOSLAVA KUKO-
VEC in IVANA PUCELJI!

Kdor ima oči naj čita, kdor ima pamet, naj
misli!

DOHODNINSKI DAVEK IN PRIJAVA DO- HODKOV IN IZDATKOV.

Naznanjamo vsem, ki so podvrženi plačevanju do-
hodninskega davka, da je rok za vlaganje prijav dohod-
kov in izdatkov podaljšan uradno od 1. do 28. februarja.
Naše tajništvo je nanovo založilo tiskovine za napovedi
dohodnine, kakor jih je sestavil g. Alojzij Supanič iz
Jarenine. Te tiskovine se dobijo sedaj zopet v našem
tajništvu komad po 1 dinar. Na podlagi Supaničeve tis-
kovine lahko vsak posestnik sam sestavi napoved do-
hodnine.

Druga stvar pa je glede plačilnih nalogov. Davčne
oblasti ne pošiljajo več plačilnih nalogov posameznim
davkoplačevalcem, ampak samo sezname davčnih ob-
vezancev razpoložijo pri občinskih uradih v času od 1.
do 15. februarja. Naj vsakdo, ki plačuje dohodnino, po-
gleda pri občini, koliko so mu predpisali tega davka.
Če je predpis previsok, mora do 15. februarja vložiti
priziv na davčno okrajno oblast. Ako priziva ne vloži,
nima potem pravice do kake pritožbe radi previsoke ob-
davitve.

Tako se glasi pravilnik, ki ga je določila bivša de-
mokratsko-samostojna vlada.

Tajništvo SLS v Mariboru.

iz poglavja o narodnem gospodarstvu.

Propaganda naših vin.

V zadnji seji vinarkega in sadjarskega odseka
Kmetijske družbe za Slovenijo v Mariboru (13. januarja
1923), kot one institucije v Sloveniji, ki se največ briga
za interese našega vinarstva, se je med drugim sklenilo
izvoliti pododsek za propagando naših vin v tu- in ino-
zemstvu ter ustanoviti v svrhu kritja iz tega povoda
naraslih stroškov posebni «propagandni fond».

Propagandni pododsek ima pred vsem nalogo, da
oskrbi brošurico z natančnim popisom vseh naših vin-
skih okolišev, najznamenitejših vinskih vrhov ter naj-
znamenitejših vrst naših vin, s slikami glavnih krajev
naše vinorodne pokrajine in posameznih najlepših ob-
jektov, vinskih kleti, vinskih stiskalnic itd. Brošurica,
namenjena tujcem, pred vsem vinskim kupcem in dru-
gim vinskim interesentom, bi naj bila nekak vodnik po
našem vinogorju in bo morala torej vsebovati vse, kar
bi zamoglo služiti v propagando naših vin, torej tudi
natančne naslove vseh znamenitejših vinogradnikov, vi-
narskih društev in zadrug ter vinskih trgovcev, in se bo
tedaj morala dati tiskati v večih jezikih, pred vsem v
nemškem in češkem in v večji nakladi.

Nadalje je odsek sklenil prepustiti kot temelj ime-
novanemu propagandnemu fondu iz svoje imovine znesek
20.000 din.

Ker se pa s tem zneskom nikakor ne bo dalo doseči
postavljenega cilja, se odsek obrača tem potom na vse
p. n. korporacije in društva, kakor tudi na posamezne
gg. vinogradnike in druge ličnosti, ki jim je proseh in
procvit našega vinogradništva na srejo, s prošnjo, da
prispevajo po svojih močeh za ustanovljeni propagand-
ni fond.

Naloga propagandnega pododseka bo nadalje, da
skrbi tudi drugače za reklamo za naša vina, potom re-
klamnih člankov po tu- in inozemskih časopisih, potom
lepakov itd., sploh, da podvzame vse korake, ki bi za-
mogli služiti v svrhu boljšega spoznavanja naših vin in
nam dovesti novih kupcev za naše vinske produkte. Čim

Črnc je hipoma sedel in se sklonil preko kolen.
Njegova kretanja, njegova lega, — vse je bilo čisto na-
ravno. Teško je bilo verjeti, da ga je kroglja zadela v
glavo. Ni zastokal, ni se genil več. Tovariša sta se za
trenutek nagnila čezenj, skomignila z rameni in obrni-
la spet črna svoja lica proti Arabcem.

Belmont je pobral puško padlega Sudanca in nje-
govo torbico z naboji.

«Skoda —! Samo trije strelji še —!» je dejal in
držal naboj v dlani. «Pregosto in premaglo so streljali!
Počakati bi bili morali na napad!»

«Izvrsten strelec ste, Belmont!» je vzkliknil pol-
kovnik. «Čul sem o vas! — Ali mislite, da bi pogodili
njihovega poveljnika tamle?»

«Kateri je?»

«Kolikor se meni zdi, — tisti tam na desnem krilu,
ki jezdi kamelo, tistega mislim, ki nas opazuje izza
dłani, — nad očmi si jo drži.»

Belmont je vložil naboj in računl razdaljo.

«Presneto slaba razsvetljava! Teško se da presoditi
prava razdalja!» je godrnjal. «Dobro, pa poskusimo na
petsto —!»

Strel je počil — pa bela kamela in jezdec z dlanjo
nad očmi se nista genila.

«Ali ste videli, kam je udarila kroglja? Morebiti je
kje pesek vrgla kvišku —?»

«Ničesar ni bilo videti.»

«Mislim da sem pomeril previsoko.»

«Poskusite še enkrat!»

Dolgo je meril, preden je sprožil, strelec in puška in
skala — vsi trije so bili mirni in nepremični, pa spet
se nista genila ne jezdec ne njegova žival.

Tretji strel pa je najbrž zadela bližje, kajti Arabec

večji bo propagandni fond, temveč se bo lahko storilo
na tem polju.

Vinarski in sadjarski odsek Maribor.

Iz južnega alkoholnega trga.

Jedini trg, na katerem padajo cene, je pri nas tr-
govina z vinom po južnih krajih. Pri južnih vinograd-
nikih se opaža pomanjkanje denarja, izvoza in dobrih
letošnjih vin. Nova južna vina so zelo slaba, se kaj rada
pokvarijo in za nje ni kupcev. V okolici Zagreba se
dobi letošnje vino po 2.50 do 3 din., v Vršču po 1.50 do
2 din. Stara vina so mnogo dražja in se plačujejo po
kakovosti 4.50 do 8 din. Dalmatinska vina so po 3 do
3.50 din. Glede prevoza južnih vin po železnici je zelo
slaba in rabi 1 vinski vagon iz Bakra v Dalmaciji do
Zagreba 3 do 4 mesece. O kakem izvozu naših vin ni
niti govora. Puceljeva vinska pogodba s Čehoslovakijo
je ostala samo na papirju, mi sicer pijemo češko pivo,
Čehi pa rajši pijejo madžarska ter italijanska vin, ki
so za nje mnogo cenejša od naših.

Dobro slavonsko slivovko plačujejo pa 28 do 39 din.

Nekaj o naši svinjereji.

Zagrebski list «Obzor» je prinesel zanimive vrste o
svinjereji v naši državi, katere hočemo ponuditi našim
cenj. čitateljem in naročnikom:

Se pred preobratom je bila Srbija važen in narav-
nost odločujoč činitelj v mednarodni trgovini s svinj-
skimi proizvodi; sedaj pa je poklicana Jugoslavija, da
daje smernice za srednje-evropski svinjski trg.

Skoro 40 odstotkov zemlje v naši državi je obdelane
s koruzo, a moramo tudi pomisliti na jugoslovanske bu-
kove ter hrastove gozdove, ki dajejo žira in želoda, ki
je tečna svinjska hrana. Jugoslavija je edina država v
celi Evropi, ki lahko vzreja svinje tako poceni s koru-
zo, žirom in želodom, kakor n. pr. samo ameriške
Zedinjene države. Ako še upoštevamo naravne predno-
sti in bližino Jugoslavije s sosednimi tržišči, ki so vsa
navazana na uvoz svinjskih proizvodov iz naše države,
kakor: Avstrija, Čehoslovaška, Italija ter Nemčija, lah-
ko rečemo, da je Jugoslavija glede svinjske trgovine še
na boljšem kot Zedinjene države.

Pri vseh ravnokar naštetih prednostih pa tudi v
naši svinjski trgovini ni pričakovati v bližnji bodočnosti
velikega razmaha in to pa radi tega, ker jugoslovanska
svinjska industrija je še do danes popolnoma neorgani-
zirana. Pri nas nimamo dobro urejenih klavnic, ne
pravih ledenic in ravno vsi ti nedostaki so žalostna dej-
stva, ki zavirajo našo svinjsko industrijo. Ne smemo pa
tudi pozabiti, da smo v državi, kjer vladajo najbolj sla-
be in neurejene prometne razmere. Koruza, ki je pri nas
glavni žitni produkt, se bolj uporablja kot prehrana za
ljudi, kakor pa za sčefince. Ako je koruzna žetev pri
nas dobra, potem dobijo svinje tudi svoj del od preobilice,
sicer pa nič, ali vsaj zelo malo. Svinjereja na Dan-
skem, kjer je poljedelska industrija v celii Evropi orga-
nizirana najbolj, je popolnoma neodvisna od doma-
čega žitnega proizvoda in se vsa koruza za svinjerejo
uvažja. Pri naših skrajno slabih prometnih razmerah
pa je naravnost izključeno, da bi se koruza kot prehra-
na za svinje uvažala od drugod.

Statistični popis od aprila 1922 beleži, da je bilo
tedaj v Jugoslaviji 3,087.020 svinj napram 3,283.135
aprila leta 1921. Po službenih podatkih pa je to število
v nadaljnjih mesecih še znatneje padalo, ker se je prič-
akovalo od koruzne žetve zelo malo. Povrh je še vrgla
beograjska vlada na izvoz koruze tako visoko carino,
da je prodaja naše koruze v inozemstvo povsem presta-
la. Celo ameriška mast se že uvažja k nam dokaj ča-
sa in prodaje vrednejše nego naša. Izvoz svinjskih pro-
izvodov iz Jugoslavije bo v drugi polovici tega leta silno
omejen radi visokih izvoznih carin. Srbijansko svinjsko
industrijo, o kateri so pričakovali, da bo po končani
vojni vzcvetela, je zadržala v razmahu dveletna slaba
koruzna žetev in radi tega ne moremo s svojimi svinj-

se je pomaknil za nekaj korakov na desno, kot bi se
ne čutil več varnega.

Nevoljno je vrgel Belmont puško od sebe.

«Ta preklicana razsvetljava —!» se je jezil in obraz
mu je rdel v nevolji. «Tri nabojke sem imel — pa z no-
benim nisem zadel —! To je zaradi tega, ker zrak tako
miglja od vročine in ker se vsa puščava blešči od hu-
dega solnca. — Pa kaj je našemu Francozu —?»

Gospod Fardet je divjal po planoti vrh griča in
mahal okrog sebe kakor človek, ki ga je pičila osa.
«Proklet! Proklet!» je vpil in kazal svoje bele zobe
izpod črnih brk. Z desnico je krilil po zraku in kaplje
krvi so odletavale od njegovih prstov. — Kroglja ga je
zadela v zapestje.

Hladinglej je planil izza skale, za katero je čepel,
da bi potegnil zbesnega Francoza v varno zavetje.

Ni pa še naredil treh korakov, ko ga zadene strel v
trehuh —

Padel je, da se je kamenje ropotaje zasulo za njim.
Spet se je pobral, pa iznova je padel in se nemirno
valjal po tleh.

«Pri kraju je z menoj!» je mrmral —

In nato je mirno obležal in njegov smrtnobledi
obraz je čudno odseval iz očrnelega kamenja —

Ko je pred letom dni kot novoimenovan doktor za-
puščal vseučilišče, tedaj si pač ni mislil, da bo tako
kmalu končal, — in že celo ne, da bo padel zadet od
krogle strastnega mohamedanca v divji libijski
puščavi —

Sudanci so prenehali s streljanjem. Nabojev jim je
zmanjkalo. Še eden je padel smrtnozadet in njihov na-
čelnik je dobil strel v stegno. Na kamenu je sedel in si
je povezoval rano z zabriženim obrazom. Trije od vsega

skimi proizvodi konkurirati na evropskem tržišču. Gle-
de bodočnosti je odvisna važnost konkurence od koruzne
letine, ureditve prometa in organizacije svinjske indu-
strije. Svinjsko industrijo bi se dalo pri nas bolje or-
ganizirati potom okrajnih poljedelskih zadrug, ki so se
sicer po vojni pojavile v znatnem številu, a jih ovirajo
v razvoju prometne neprilike. Ako bi bila enkrat gotova
jadranska železnica, potem bi tudi lahko govorili o za-
četku procvita in razmaha naše svinjske industrije. Ju-
goslovanska svinjereja bo gotovo tekot let odločevala
glede svinjskega trga v Evropi, a do te odločujoče stop-
nje se bo povzpela počasi. Ameriška izvozna trgo-
vina masti in slanine bo dobila v bližnji bodočnosti naj-
nevarnejšega konkurenta in ta bo — jugoslovanska
svinjska industrija.

Iz zagrebškega živinskega trga.

Živinske cene na zagrebškem trgu so se zelo utrdile
in močno poskočile. Kakor hitro je tako močno pačel
dinar, so si nabavili trgovci iz inozemstva našo ceno va-
luto, z našo ceno valuto kupujejo naše živo blago in ta-
ko dvigajo živinske cene. V zadnjem času se iz naše dr-
žave izvažja veliko mesnatih in debelih svinj. Naš živin-
ski trg so preplavili kupci iz Dunaja, Nemčije in Fran-
cije. Francija prepoveduje uvoz živih svinj, pa jih po-
koljejo na meji v Nemčiji in jih uvažajo na Francosko
v zaklanem stanju. Samo dunajska tvrdka Saborsky je
kupila pri nas 2000 komadov svinj. Naše tvornice z mes-
nimi izdelki, ki delajo za izvoz, komaj in komaj vzdr-
žujejo konkurenco inozemskih firm in podjetij. Mast-
nim svinjam so poskočile cene na 22 do 23 din., cene
mesnatim svinjam so se dvignile na 22 do 26 din. Tudi
za trgovino z govejo živino je prišel ugoden čas in bodo
začeli v Zagrebu trgovati z govedo na debelo in drobno.
Domači hrvaški živinorejci še sicer ne gonijo svoje
živine na sejm, pač pa je na prodaj dovolj bosanskih
volov, za katere se plača 7 do 8 din. za 1 kg žive teže.
Za teleta plačujejo v Zagrebu 12.50 do 15 din.

Zagrebski žitni trg.

Vsled naglega padca dinarja so se žitne cene dvig-
nile, posebno se je poživila trgovina z belo moko, ki se
zadnje dni izvažja v znatni meri v Avstrijo. Cena pše-
nici se je tudi dvignila, a večjih pšeničnih kupcij se ne
sklepa, ker upajo producenti, da se bodo pšenične cene
še bolj zvišale. Kakor hitro se je začel v sredini minu-
lega tedna popravljeni dinar, zastala je radi valutne ne-
gotovosti celotna žitna trgovina. Žitne robe je vedno več
na trgu, a kupci ne kupujejo radi valutne nesigurnosti.
Na skakanje žitnih cen so tudi vplivali snežni meteži,
ki so onemogočili izvoz žitne robe iz nekaterih krajev.

Pšenico so kupovali začetkom minulega tedna po
450, a se je dvignila celo na 500, nato je zopet padla na
475. Sedaj se giblje v cenah med 475 do 487.50. Ječmen
so prodajali po 350 do 375. Za trgovino z ječmenom ni
velikega zanimanja. Cena rži je 400, oves pa koleba med
295 do 300 din. Cena koruzi se ni tako dvignila kot pše-
nici ter moki. Stare koruze ne kupujejo, ker je sploh
predraga. Zadnji čas se je zelo razvila trgovina s umet-
no posušeno koruzo, a do pravega razmaha se tudi ta
trgovina ne more povspeti radi slabih prometnih raz-
mer. Sicer je obljubila železnica razne ugodnosti glede
hitrejšega prevoza koruze, a vse to je ostalo samo na
papirju in se v resnici ne izvršuje. Stara koruza je po
290 do 320 din., suha po 290 do 300, umetno posušena
pa po 235 do 250 din. Minulo nedeljo je bila prvovrstna
moka po 7 din., a že v pondeljek se je dvignila cena na
7.50 din. Največ moke se je prodalo za izvoz v Avstrijo.
Slabejša moka glede prodaje radi izvoza v Avstrijo sploh
ni prišla v postev. Sedaj pa, ko dinar zopet raste, naša
moka ne bo prišla za izvoz v postev.

Zbirajte za volilni sklad!

vojaškega spremstva so še ostali zdravi in ti so nataknil
bajonete na puške z odločnim in grozečim trrrrrk, ki je
oznanjal, da hočejo prodati življenje kolikormogoče
drago.

«Ze prihajajo!» je vzkliknil Belmont, ko je pogledal
črez ravan.

«Naj le pridejo!» je godel polkovnik in tiščal roke
v hlačne žepe.

Hipoma pa je potegnil desnico iz žepa, stisnil pest
in besno mahnil po zraku.

«O — ti suroveži, — ti kruti suroveži!» je kričal in
oči so se mu krvavo zalile od jeze.

Usoda ubogih gonjačev, ki jo je gledal pred seboj
spodaj v puščavi, ta je spravila mirnega, ravnodušnega
polkovnika v toliko besnost.

Med streljanjem so se ubožci plaho stisnili v tesno
gručo med skale ob griču. Ko pa so derviši prenehali
s streljanjem in se pripravljali na napad, so bili siro-
maki prepričani, da bodo krvoločneži najprvo pobili
nje. Planili so na osličke in se v divjem kriku in diru
pognali v beg po planjavi.

Pa pot nazaj k Nilu je bila zasedena —!

Deset Arabcev je pridrlo na kamelah izza griča,
padli so nad bežeče gonjače in jih pobili in posekali,
krvavo in brez usmiljenja. Droben fant v belem bur-
nusu se jim je izmuznil, skušal jim je uiti, pa brzonož
kamele so dohitele slabotnega oslička in krut derviš mu
je pognal dolgo sulico skozi hrbet.

Posejana po pesku puščave so ležala trupla gonja-
čev, oblečena v bele burnuse. Izgledalo je, kakor bi se
pasla po ravnini čreda belih ovc —

(Dalje prihodnjik).